

ESPLAIS LITERARIS

Any III

OLOT, NOVEMBRE DE 1923

Núm. 16

M. 11.116.

DOS AMORS

I. AMOR A DÉU

Déu és l'autor de la nostra existencia; sense cap mereixement nostre ens conserva la vida, Ell mateix ens redimeix de la esclavitud del dimoni, obrint-nos, per la seva mort sacratíssima, les portes del cel. Ens ha donat sobrades probes del seu immens amor, per lo qual just és que nosaltres corresponguem de la mateixa manera, envers el nostre Criador, Pare i Redemptor, envers el nostre Déu, estimant-lo més que totes les coses.

II. AMOR A LA PÀTRIA

Veusa-quí un altre afecte, que Déu ha posat en el nostre cor i del qual els Sants i el mateix bon Jesús ens n'han donat repetits exemples.

Es natural que estimem el que és nostre; per lo tant, ho és també el que estimem la nostra Pàtria, ja que tot el que podríem dir que la constitueix, tothom ho considera com a propi.

Nostra és la llengua, nostres les costums, nostres les tradicions glorioses, nostres les seves valls i montanyes, nostres els seus rius i fonts, les seves encontrades i ciutats, i nostre també el seu esperit.

Però tots sabem que l'amor se manifesta amb obres; d'aquí la obligació que tenim de fer repetits actes *religiosos* que siguin l'expressió del amor envers Déu, i actes *patriòtics* que manifestin el nostre amor a la Pàtria.

D. J. P.

DEL TEMPS

I

LA RIALLA DE L'HIVERN

*A dalt de les cimeres tot blanqueja;
el fred és que rossola poc a poc,
el fred que avui n'hi ha pegat enveja
de veure'ns tant de temps renyits del foc.*

*Vol veure'ns a l'escòn contant rondalles
i espaordint un xic l'infant rebel,
dementres l'avia estèn les estovalles
i al ras fulgura el primicer estel.*

II

EL PRIMER FRET

*Ai pomer de gran brancada!
tens el fruit ja tot mustiu
i no queda en ta mirada
la claror del llarg estiu.*

*Tens les branques despullades
i et vols decantar-te franc,
que les fredes matinades
t'han robat tota la sang*

*Be ho diràs bella pomera
de les galtes de carmi:
—«La glaçada primicera
m'ha premsat aqueix mati.*

*M'ha premsat la galla forta
i he caigut sobre el terror
que la vida se m'emporta:
Malaït el fred primer!*

JOSEP CASASSA.

A UNA SARDANISTA

LEMA: *Incessu patuit dea.*

*Diu que a n'el cel els angelets hi fan sardana
a n'el bon Déu homenatjant. ¡Què en són de bells!
No se perquè ton puntejar a mi'm recorda,
que mal paper tu no hi faries pas entre ells.*

*Parla tothom de ton dançar distingidíssim
que sols parió té amb el teu cos lo més gentil
i amb ta carona, que com àngel tens de verge
tan bella i pura com poncella en més d'Abril.*

*Un classitzant potser diria ets deua o noia?
a mi aquest dubte tot mirant-te m'ha acudit:
¿Qui déu esser? ¿Un ser mortal per ditxa meva,
o bé és un àngel que del Cel haurà fugit?*

*Si no ets un àngel dels que al cel hi fan sardana
a n'el bon Deu homenatjant, amb ritmes bells
ta gracia em parla lo més clar, ¡oh sardanista!
serà que al menys n'hauràs après entre mig d'ells.*

A. DFG.

L'INVENTOR

Fins ara, desconegut, oh inventor ingenuu! oh jovincel en fretura de gloria, vera il·lusió i amb ella esperes recompensa en el comerç universal. Jo't saludo i et dono la enhorabona, i voldria que t'esperonessin altres en ton ideal econòmic, brollant-ne el benestar que mereixes.

¡Si que ho mereixes! car has restat hores al repòs per a obrir-te pàs en ton lucràtic invent. T'envejaràn, te criticaràn i procuraràn treure importància a ton enginy, com passa a tot lo que sobressurt a manera d'una envejeta, però, tu, amb cons-

tancia, estudi i enèrgica voluntat, venceràs, t'obriràs pàs, i allavors tos criticaïres, vençuts, alabaràn ta obra.

¡T'ajudaràn a fer-te un nom! Seràs un ver home famòs. No ès això? ¡Soc jove! dius, ès veritat. Però els joves de voluntat porten una idealitat, que amb el temps promou quelcom recom-pensador al treball esmersat, certa remuneració a la obra in-ventada. ¡Veus que n'ès bella ta obra? Registra la historia, i veuràs que a la capçalera de la humanitat hi van els sabis, els enginyosos, els sortosos.

RAMÓN PUIG I BOSCH.

NOUS RETOLS EN CATALA

En el camí de la font de les Trías hi ha un rètol que diu: «No es permet passar càrruatges ni caballeríes». Prop la font de Sant Roc, un altre rètol fent observar la «prohibició de pastorar remats en aquell indret» i en el camí de Font Moixina, s'hi llegeix: «Mas En-gracia».

Nota.—En el carrer Major, una botiga rotulada «Novetats» ha es-set canviada per «Novedades». S'ens diu que ho ha fet creient-se que la llei els hi obligava. Res d'aixó. A un que utilitzant el nom d'Auto-ritat volia fer canviar un rètol català, el general Lossada l'ha fet cer-car per a castigar-lo, puix, com digué, deuría esser una autoritat fula.

